

1910-12-30

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

og gjald mig sommeget af brændet.
Men jz har faaet se Pind et forvalter som
det er mig en næsten helleg Rigt et forvalter, hvad
offer det saa skal koste. Men jz har det her
daaude nu fortaet jz, at min Onkels krest vilde
indlægge, det Pind og den Schatelli som nærmest
maa til ga at kunne skaffe der krest, Pind
vilde være borte. I er jo gammel om til at vende
odde med min Pind.

Her or blest comest thou, Land! for my men
 jo not have tracked for at home for the night
 i mit Article of p. of the tante par. om
 i gammel eld. i. om; that the old and
 o, had p. the at the w. red for; men in Doo.
 mark at; the have jo; at the old of of Patti.

Kydonia jacobina

jeg naar bort fra Landet ja og jo lang Tid
 der skal der til maaske for en Mand i min
 Alder, men det er jo da for ikke fjernt, jeg kan
 jo ofte komme igen, og det gjer jo vel ogsaa.
 Det er jo Færeløst, et heelt Færeløst det jo
 ikke sige at man jo ikke linder.

fig. reiken, ikke fordi j' gaar omkring af

Jeg har set nu i aar, hvor stor Tine du er. Her kom vi i hjem-
hed, Piceala og j's, saa straalende glade og livspriske og altsaa
kraftige; vi er begyndt at smkke Humoret lidt bedre to, det
begyndt at dogge lidt efter lidt. Men vi vil ikke af-
re ofte vort Humør og vort Livsmød paa disse Føle, som
en har faaet Mæsten her som er saa overmodig og sære i
en Sag og saa grovdeloit fulde af Demndring for sig selv.
Jeg finder, at det er daarl'g Humør, de gjør her nu, kjædet
Humør, Undermaale Humør. Jeg staa ikke med Hatten i Haan,
for alle disse Stør og Mægtige. Gjør end for andre kan de,
selv den de vigtigste. Jeg vil glæmme dem alle sammen, kaste dem
bort fra mig som en Hælsighed, en giftig, stank. Jeg flygte for dem,
ikke fori; jeg er ræd dem, men fori; jeg mærker, at de kan forgipte
Pildem, mig til min Arbedskraft, staa med dem har jeg aldrig
fillat, for de er ikke vordige til det.
Gjør som j's, Jacoben, jag dem ud af Deres Tanker, gaa Deres egne
stalte, samme Veir, gjør Deres egne store Gjerninger, og la disse Løb.

staa og gjør efter Dem. Et maa vi to ønske, at det er ikke os
selv det gjælder om, men om, hvad er gjort, og hvad er vil
gjøre. Derfor er Deres Gylptatek for mig, hvad Fædreland
er for andre, det Ned, hvor Frykten af mine Kraft og de
Aar liges samlet, og hvor den vil blive staaende g'ruende
Tiderne, Til Gylptateket vil man gaa, naa man skal dør-
me, hvad j's har gjort. Af rent kunsthier for te Grunde om
dele for andet, vilde j's ønske, at om muligt adsten, alt kom
de samles der, muligens selv mindre gode Sager, til Opbevaring
i Hælleren. — Og jeg vil, paa Betingelse af, at det ikke op-
fattes, som om j's bad mine Varer frem til Høbeandskale,
stadigt sende Dem Fotografier af, hvad j's gjør. Et til
vil j's gøre, ofte skrivis Dem til om hvad j's ser og ople-
ver.

Og nu, tak, kjære gamle Ven, for alle disse Aar, vi
har brødt sammen for samme store Sag - og farvel!

Deres hengiven
Stephan Lindberg

Steen og j's vilde Humør og sagt Dem farvel, men
det vil vist omstø, so alle tre og gaa en op.